

ת"פ 61844/05 - מדינת ישראל נגד גז עבדו תמרה בע"מ, פארוק
דיאב

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 20-05-61844 מדינת ישראל נ' גז עבדו תמרה בע"מ ואח'
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט זיו אריאלי
מדינת ישראל מאשימה נגד גז עבדו תמרה בע"מ נאים
2. פארוק דיאב ה

החלטה

בפני בקשה להורות על ביטול כתב האישום.

רקע וטענות הצדדים:

1. נגד הנאים הוגש כתב אישום המיחס להם עבירות של مليוי, מכירה ושיווק של מיכלים שאינם מסומנים בשם ספק הגז [עבירה לפי סעיף 3(א) לצו הגז (בטיחות ורישוי)(מכלי גפ"ם מיטלטלים)].
2. בכתב האישום נטען כי מפקחי המאשימה ערכו ביום 29.8.16 ביקורת בחצרו הנואשת 1, ובביקורת זו מצאו שתי משאיות שעלייהן מכלי גפ"ם במשקלים שונים, המסומנים בסימוני חברות שונות שאין של הנואשת 1. כל המיכלים הנ"ל נמצאו ללא יpoi כוח או טפסי החלפת ספק.
3. ב"כ הנאים טוענים כי העבירה הנטעןת בוצעה בשנת 2016, ואילו כתב האישום הוגש בחלווף כארבע שנים, ללא הסבר לשינוי בהגשת כתב האישום. עוד נטען כי הנואשם 2 לא נחקר כלל בגין העבירה שייחסה לנאים בכתב האישום. הנאים עומדים לדין בגין סעיפי אישום אשר לא היו כלל בתוקף בעת ביצוע העבירה הנטעןת, שכן הוראת החיקוק המיוחסת לנאים נכנסה לתוקף רק ביום 16.11.30, שלושה חודשים לאחר ביצוע המעשים המתוארים בכתב האישום. נטען, בនוסף, כי לנואשם 2 מוחסת אחריות מכוח היומו מנהל של הנואשת 1. ואולם, בעת שנחקר - לא התאפשר לו לספק הסבר ולהוכיח כי המעשים בוצעו ללא ידיעתו, וכי נקט את האמצעים הדרושים לשם مليוי הוראות הדין.

4. המאשימה מתנגדת לבקשת.

עמוד 1

לענין מועד הגשת כתב האישום, נטען כי פעולות החקירה בוצעו בתיק במהלך חודש Mai 2018. על המאשימה מוטל עונס רב, בין היתר בשל בעיות כוח אדם ומיעוט חוקרים וმפקחים.

לענין הוראת החיקוק נטען כי בעת ביצוע המעשים המתוירים בכתב האישום - עמדה בתוקף הוראת חיקוק אחרת, דומה. הוראת החיקוק המיוחסת לנאים בכתב האישום - היא הוראה מוקלה יותר (עם תיקון החוק וכניסת צו הגז (בטיחות ורישוי) לתוקף - הפקה העבירה המיוחסת לנאים לעבירה מנהלית). בשל כך הייתה המאשימה מחויבת להגיש כתב אישום תוך "יחוס הוראות הדין" המוקלה. נטען בנוסף כי אף מכוח הוראת סעיף 1(ג) לחוק העבירות המנהליות, הקובל עי במרקם בהם נקבע בתקנות כי עבירה פלונית היא עבירה מנהלית, הרי שיחולו הוראות חוק העבירות המנהליות גם על עבירה שנעבירה לפני תחילתן של התקנות.

אשר לטענות ביחס לחקירות הנאים 2,טען ב"כ המאשימה כי על פי הוראות הדין, מקום בו נעבירה עבירה על ידי תאגיד - הרי שיש להגיש כתב אישום גם נגד הנהל התאגיד, אלא אם כן יוכיח הלה כי לא ידוע אל קיומה של העבירה וכן כי נקט בכל האמצעים הדרושים לשם קיום הוראות הדין [כל הנראה, כוונת ב"כ המאשימה היא להוראת סעיף 39א' לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים]. הנאים 2 נחקרו בעניין ונשאל אודות הנהלים בתאגיד ואודות אופן הפיקוח על פעילות הנהגים בתאגיד. מכל מקום, נטען כי לטענת המאשימה, השלב הנוכחי לדון בטענות מסווג זה הוא בעת בירור האשמה, ולא כתענה מקדמית.

דין והכרעה:

5. לאחר שנתיים דעתינו לטענות הצדדים, נחה דעתנו כי דין בקשה הנאים לbijtol כתב האישום - להידחות.

6. אזכיר כי אנו מצוים בשלב מקדמי של ההליך. טרם ניתן מענה לכתב האישום, וממילא לא נשמע ولو עד אחד. הסעד המבוקש הינו ביטול כתב אישום, נכון "טענה מקדמית". טענות מקדימות, מעצם מהותן, מכונות נגד ניהול ההליך ולא נגד האשמה המיוחסת לנאים בכתב האישום. מדובר בטענות אשר מקומן הטבעי הוא לפני הפתיחה והבירור הענייני של האשמה המיוחסת לנאים. עוד אזכיר - לא כל פגם משפטី שנפל בהליך הפלילי מוביל בהכרח לbijtol כתב האישום וביטול ההליך. תוצאה זו שמורה אך למרקם בהם נפל פגם אשר גרם לנאים לעיוות דין.

7. בענייננו, נראה כי עיקר טענות הנאים חוסות תחת טענת "הגנה מן הצדק". בנוסף, נראה כי ההגנה טוענת לפגם או פסול בכתב האישום, ככל שהדבר נוגע להוראת החיקוק המיוחסת לנאים.

8. בכל הנוגע לטענת פסול בכתב האישום, הרי שהסביר המאשימה מקובלים עלי. נראה כי בעת ביצוע המעשים המיוחסים לנאים (כמו גם בעת גביה הודיעטו) - עמד בתוקף הסדר הנורומיyi הקובל מכוח הוראות חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, והצווים אשר הוצאו מכוחו. לימים, הסדר החקיקתי "החליפ' אקסניה", והוא מוסדר כו�ם בחוק הגז (בטיחות ורישוי) וכן בצוים שהוצאו מכוחו (לרובות צו הגז (בטיחות ורישוי)(מכלי גפ"מ מיטלטלים)).

- .9. דומה כי לא יכולה להיות מחלוקת של ממש כי הסדר החוקי המאוחר יותר - הוא הסדר מך, בהשוואה להסדר הקודם. בנסיבות אלו, חל סעיף 5(א) לחוק העונשין, הקובע כי:
- "געברה עבירה, ובטרם ניתן פסק דין חלות לגביה, חל שינוי בגין הגדרתה או לאחריות לה, או בגין לעונש שנקבע לה - יכול על העניין החיקוק המך עם העונה".
- .10. מכאן, הרי שהיא המשימה נגעה בכך Ut "יחסה לנאים עבירה לפי הדין המך עמו, ואין לראות בכך משום פגם או פסול - לא בהתנהלות המאשימה ולא באופן ניסוח כתוב האישום.
- .11. אשר לטענות 'הגנה מן הצדק', דומני כי הן מקדים את זמן. כידוע, בהלכת בורובי'ץ' [ע"פ 4855/02 מדינת ישראל ב' בורובי'ץ', פ"ד נט (6) 776] נקבע מבחן תלת שלבי לבחינותה של טענת הגנה מן הצדק. בשלב הראשון יש לעמוד על אופי הפגם וועצמתו (זאת מונוטק שאלת בירור האשמה או החפות); בשלב השני יש לבחון אם בקיים ההליך הפלילי, חרף הפגם, יש משום 'פגיעה חריפה בתחשות הצדק והגינות'; בשלב השלישי יש לבחון אם לא ניתן לרפא את הפגם באמצעות מידתיים ומתוונים יותר, מלבד ביטול כתוב האישום.
- .12. בעניינו, טענות 'הגנה מן הצדק' שהעלתה ב"כ הנאים נסמכות על חלוף הזמן (ארבע שנים מעת ביצוע העבירות), וכן על הטענה כי הנאשם 2, מנהל נאשמה 1 לא נשאל בחקירותו שאלות המלמדות על מידת אחריותו כמנהלה, האם ידע על ביצוע העבירה ואם נקט באמצעות הדרושים לשם הבטחת קיום הוראות החוק.
- .13. טענות אלו שהעלתה הגנה - אין בטלות בשיעים, ולא ניתן לדוחותן כלאחר יד. עם זאת, לשם הכרעה בטענות אלו, ברוח המבחן התלת שלבי שנקבע בעניין בורובי'ץ' הנ"ל - נדרש בירור עובדתי, הן ביחס לעצם קיומו של הפגם הנטען, הן ביחס להסבירים שישראלו מפני העדים ביחס אליהם, והן ביחס לשאלת אם בפרגמים אלו (כל שיווך דבר קיומם) יש משום פגיעה חריפה בתחשות הצדק והגינות.
- .14. אמנם, יתכו מקרים בהם ניתן להכריע בטענת 'הגנה מן הצדק' בטענה מקדמית, למשל כאשר העובדות העומדות בסיס הטענה - אין שונות במחלוקת, או כאשר אין צורך בשמיית עדים ובקביעות הנוגעות לראיות ומהימנותן. אלא שלשיתי, עניינים של הנאים אינם נמנים על מקרים אלו. נראה כי לאמן הנמנע כי יהיה מקום לשוב ולהידרשות לטענות אלו של הגנה, בתום שמיית הראיות.
- .15. סוף דבר, הבקשה לביטול כתוב האישום - נדחית. לא מצאתי כי נפל פגם או פסול בכתב האישום. אשר לטענת 'הגנה מן הצדק', אני סבור כי לא ניתן להכריע בה בשלב זה, ואשוב ואדרש לטענות הגנה בהקשר זה, בתום שמיית הראיות.

אני קובע התקיק לדין, קיבלת מענה מפורט לכתב האישום, ליום רביעי, 5.5.21, שעה 10:30.

הצדדים יערכו גם לדיוון לפי סעיף 144 לחוק סדר הדין הפלילי.

הנאשמים מוזהרין בדבר חובת התיצבותם לדיוון.

המצוירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו ניסן תשפ"א, 08 אפריל 2021, בהעדר
הצדדים.